

Arrest

**nr. 61 561 van 16 mei 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 26 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk maar ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 26 juni 2003 werd aan verzoeker een visum verleend om medisch redenen, met name voor een oogoperatie in het AZ Middelheim.

1.2 Op 4 november 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet.

1.3 Op 6 juli 2010 deelt de verwerende partij aan de verzoekende partij mee dat een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor de duur van één jaar zal worden verleend op voorwaarde dat een arbeidskaart B wordt voorgelegd.

1.4 Met een beslissing van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie wordt de arbeidskaart geweigerd.

1.5 De initiële beslissing van 30 september 2010 die daarop volgt en waarbij de verwerende partij de aanvraag ongegrond verklaart, wordt op 24 november 2010. Het in tussentijd ingediende annulatieberoep tegen deze beslissing wordt om die reden verworpen bij arrest nr. 54.582 van 19 januari 2011.

1.6 Op 9 december 2010 wordt een nieuwe beslissing genomen, wordt de aanvraag opnieuw ongegrond verklaard en wordt hem het bevel gegeven het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 12.11.2009 werd ingediend door :

M.Y.

nationaliteit: (...)

geboren te (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art.9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”. Uit administratief dossier blijkt dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettelijk verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A.

Verder beroept betrokkene zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Qua verblijfsduur zou betrokkene hieraan voldoen. Echter, om geregulariseerd te worden op deze basis dient betrokkene een arbeidskaart B, afgeleverd door de bevoegde gewestelijke overheid, voor te leggen. In een door ons verzonden schrijven aan betrokkene dd. 06.07.2010 staat uitdrukkelijk vermeld dat de Dienst Vreemdelingenzaken instructies zal afgeven tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B. Uit een schrijven van het Vlaams Gewest dd. 30.09.2010 blijkt dat de aanvraag voor het bekomen van een arbeidskaart B geweigerd werd.

Het feit dat betrokkene sinds 2003 in België verblijft, getuigenverklaringen voorlegt, Nederlands heeft geleerd, werkbereid is, een ruime vrienden- en kennissenkring heeft, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat de prangende humanitaire situatie betreft; betrokkene beweert dat hij in zijn thuisland geen eigen bestaansmiddelen heeft en geen mogelijkheden om aan tewerkstelling te geraken. Hij legt hier geen bewijs van voor. Verder lijkt het onwaarschijnlijk dat hij geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in zijn land van herkomst. Betrokkene verbleef immers 22 jaar in Egypte en zijn verblijf in

België, zijn integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene (met name: een oogprobleem); de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor de in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene vrij een aanvraag op basis van art.9 ter in te dienen zoals bepaald in art.7§1 van het KB van 17.05.2007 (BS 31.05.2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15.09.2006: via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort.“*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en tweede middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, en artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

De verzoekende partij betoogt dat de beslissing tot weigering van de arbeidskaart B, waarop de bestreden beslissing gebaseerd is, vatbaar is voor beroep en is dus niet definitief. De verzoekende partij en haar werkgever hebben ook effectief beroep aangetekend (stuk 6). Het nemen van een beslissing op grond van een andere beslissing die nog vatbaar is voor hoger beroep is kennelijk onredelijk. De bestreden beslissing schendt de materiële motiveringsplicht, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt verder in essentie dat zij op grond van de instructie inderdaad een arbeidskaart B moet kunnen voorleggen. *In casu* had zij bij haar verblijfsaanvraag een arbeidsovereenkomst van de BVBA IVA voorgelegd, en vroeg deze onderneming voor de verzoekende partij in navolging van het schrijven van verwerende partij van 6 juli 2010 een arbeidskaart B aan. De arbeidskaart B werd op 30 september 2010 door de bevoegde gewestelijke overheid geweigerd om redenen te wijten aan de werkgever en onafhankelijk van de verzoekende partij. De verzoekende partij kon evenwel niet op voorhand weten dat aan deze werkgever een arbeidskaart B zou geweigerd worden. De weigering van de arbeidskaart gebeurde op 30 september 2010 of 1 oktober 2010 en de verzoekende partij had daardoor geen gelegenheid meer om tijdig, d.w.z. binnen de termijn voorzien in het schrijven van de verwerende partij van 6 juli 2010, een andere werkgever te raadplegen. Zij had nochtans een andere werkgever, die haar wenste te werk te stellen. Zij kwam dus nog steeds in aanmerking voor het bekomen van een arbeidskaart B (stuk 7). Het is kennelijk onredelijk en het getuigt van onzorgvuldig bestuur om de verzoekende partij geen nieuwe termijn te bieden om een arbeidskaart voor te leggen, wanneer deze kaart pas op het einde van de termijn van drie maanden werd geweigerd en wel om redenen onafhankelijk van de wil van de verzoekende partij zelf.

Bovendien werd deze nieuwe arbeidsovereenkomst ter kennis gebracht van de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing, namelijk in het kader van het beroep tegen de beslissing van 30 september 2010. De verwerende partij moet rekening houden met alle elementen van het dossier tot op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing is niet afdoende gemotiveerd omdat ze geen rekening houdt met dit nieuwe element, namelijk de nieuwe arbeidsovereenkomst bij een andere werkgever. De bestreden beslissing schendt dus artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verder heeft de verzoekende partij in haar aanvraag duidelijk een geheel van omstandigheden omschreven die samen een prangende humanitaire situatie uitmaken: lang verblijf, kans op tewerkstelling, een ruime kennissenkring, en een oogprobleem. De medische redenen kunnen ook ingeroepen worden in het kader van art. 9bis van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij heeft ten onrechte geoordeeld geen rekening te moeten houden met de ingeroepen medische redenen. De bestreden beslissing is gebrekkig gemotiveerd, geeft blijk van onzorgvuldigheid, en schendt art. 9bis van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.2.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en zij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.2.3. De verzoekende partij betwist het motief van de bestreden beslissing niet dat “Uit administratief dossier blijkt dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettelijk verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen”, waaruit de verwerende partij afleidt dat zij niet valt onder het criterium 2.8A van de instructie. Dit motief blijft derhalve staan.

2.2.4. Op grond van criterium 2.8B van de instructie komt in aanmerking voor regularisatie:

“... de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

Hiertoe :

Moet het dossier binnen drie maanden na de aanvraag aangevuld worden met een positief advies, afgeleverd door de Gewesten betreffende de aangevraagde arbeidskaart B.

Of

Moet het dossier aangevuld worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, en dit op basis van een Attest van Immatriculatie van drie maanden afgeleverd met dit doel.”

De verzoekende partij, die zich in haar aanvraag onder meer baseerde op criterium 2.8B, behoorde derhalve te weten dat zij ofwel een positief advies moest voorleggen met betrekking tot de aangevraagde arbeidskaart B, ofwel in het bezit moest zijn van een arbeidskaart B.

2.2.5. De verzoekende partij betwist niet dat zij niet aan deze voorwaarden voldoet, maar acht de bestreden beslissing kennelijk onredelijk en in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, in eerste instantie omdat de verwerende partij het beroep dat zij heeft ingediend tegen de weigeringsbeslissing van 1 oktober 2010 niet heeft afgewacht en de bestreden beslissing werd genomen op grond van een niet definitieve beslissing. Voorts stelt zij ook dat zij, naar aanleiding van het beroep ingediend tegen de eerste, ingetrokken beslissing genomen over zijn aanvraag op grond van artikel 9*bis*, een nieuwe arbeidsovereenkomst voorlegde die door de verwerende partij niet bij de beoordeling van haar dossier werd betrokken.

2.2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat bij het nemen van een beslissing moet worden gesteund op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.2.7. Met een schrijven van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie op 1 oktober 2010 wordt meegedeeld dat de arbeidskaart en arbeidsvergunning worden geweigerd. De verzoekende partij stelt thans dat een beroep werd ingediend tegen deze beslissing en voegt daartoe een schrijven bij haar verzoekschrift van het voormelde Vlaams Subsidieagentschap van 8 november 2010 waarin de ontvangst van het beroep wordt bevestigd. Noch van dit schrijven, noch van enige andere indicatie dat beroep zou zijn aangetekend wordt evenwel enig spoor teruggevonden in het administratief dossier. De verwerende partij kan derhalve bezwaarlijk worden verweten worden dat zij geen rekening heeft gehouden met feiten die door de verzoekende partij, niettegenstaande zij daartoe de mogelijkheid had, niet kenbaar werden gemaakt. In dit opzicht geldt de zorgvuldigheidsplicht niet alleen voor de overheid, maar ook voor de betrokken aanvrager (RvS 28 april 2008, nr. 182.450, DE GRAEVE), temeer nu die zich zelf had beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie en dus, zoals reeds gezegd, kennis moest hebben van de daaraan verbonden voorwaarden. Dat de voormelde beslissing van 1 oktober 2010 pas op het einde van de termijn van drie maanden werd genomen en om redenen onafhankelijk van de wil van de verzoekende partij zelf kan doet aan deze vaststelling geen afbreuk. In die optiek kan de verwerende partij dan ook geen schending van de zorgvuldigheidsplicht worden ten kwade geduid en is geenszins aannemelijk gemaakt dat een onredelijk besluit werd genomen, noch dat om de voormelde redenen artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet of de materiële motiveringsplicht zouden zijn geschonden.

2.2.8. Wat betreft de nieuwe arbeidsovereenkomst waarnaar de verzoekende partij verwijst, moet in eerste instantie worden vastgesteld dat niettegenstaande deze overeenkomst inderdaad werd gevoegd bij het verzoekschrift dat bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd ingediend naar aanleiding van de initiële, later ingetrokken beslissing over de aanvraag, uit het administratief dossier niet blijkt en de verzoekende partij dit stuk via de geëigende weg aan de tot beslissen bevoegde partij heeft overgemaakt met het verzoek om het te betrekken bij de beoordeling van het dossier. Andermaal moet dus worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet is tegemoet gekomen aan de ook aan haar opgelegde zorgvuldigheidsplicht, zodat in hoofdte van de verwerende partij op deze grond geen tekortkoming kan worden vastgesteld en het haar niet ten kwade kan worden geduid dat zij niet heeft gemotiveerd omtrent dit stuk. Bovendien is het standpunt van de verzoekende partij dat zij op grond van deze overeenkomst nog steeds in aanmerking zou komen voor het bekomen van een arbeidskaart B louter hypothetisch en doet zij niets af aan de vaststelling dat op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing niet was voldaan aan de voorwaarden zoals vooropgesteld in de instructie. Ook in deze optiek is een schending van de voormelde bepalingen niet aangetoond.

2.2.9. Uit hetgeen voorafgaat alleen al volgt dat niet is aangetoond dat de verwerende partij op onredelijke wijze heeft gehandeld doordat zij de verzoekende partij geen nieuwe termijn heeft geboden om een arbeidskaart voor te leggen.

2.3.1. Tenslotte betoogt de verzoekende partij dat zij in haar aanvraag duidelijk een geheel van omstandigheden omschreven heeft die samen een prangende humanitaire situatie uitmaken: lang verblijf, kans op tewerkstelling, een ruime kennissenkring, en een oogprobleem. De medische redenen kunnen volgens haar ook ingeroepen worden in het kader van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, en de verwerende partij heeft volgens haar dan ook ten onrechte geoordeeld er geen rekening mee te moeten houden.

2.3.2. De verzoekende partij gaat echter volledig voorbij aan het feit dat in de bestreden beslissing werd geoordeeld dat de gegevens die zij aanbracht om zijn integratie aan te tonen niets afdoet aan de voorwaarden die worden gesteld met betrekking tot de instructie. Met het louter pomen dat het anders is, doet zij echter geen afbreuk aan deze motivering. Bovendien betwist zij het motief van de bestreden beslissing aangaande de al dan niet aanwezigheid van een prangende humanitaire situatie al evenmin met concrete elementen. Dit motief luidt als volgt: "Wat de prangende humanitaire situatie betreft; betrokkene beweert dat hij in zijn thuisland geen eigen bestaansmiddelen heeft en geen mogelijkheden om aan tewerkstelling te geraken. Hij legt hier geen bewijs van voor. Verder lijkt het onwaarschijnlijk dat hij geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in zijn land van herkomst. Betrokkene verbleef immers 22 jaar in Egypte en zijn verblijf in België, zijn integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst.". Verder doet de verwerende partij in de bestreden beslissing volgende suggestie aangaande de medische redenen: "De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene vrij een aanvraag op basis van artikel 9ter in te dienen". De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat het kennelijk onredelijk is te oordelen dat een aanvraag op medische gronden via de geëigende procedure moet worden ingediend. Samenvattend kan dan ook worden geoordeeld dat de verzoekende partij niet aannemelijk dat de desbetreffende passussen uit de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zouden zijn.

2.4. Ten slotte moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij het motief op grond waarvan haar het bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven, namelijk dat "De betrokkene in het Rijk (verblijft) zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten", in het geheel niet betwist. Dit motief blijft derhalve staan.

2.5. Het eerste en tweede middel zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS